

— Gemenskapsrätten har åsidosatts genom att sökandena har förvägrats rätten till ett verksamt rättsligt skydd, i strid med vad som fastslås i artikel 6 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna jämförd med artikel 6.2 i fördraget om Europeiska Unionen, genom att tolkningsfrågan felaktigt anses vara ett obligatoriskt medel för rättsligt skydd av enskildas intressen.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Brescia, Terza Sezione Civile, av den 30 juli 1999 i målet mellan 1) Markfactor s.p.a. samt 2) Apollonio & C. s.p.a. och Ministero delle Finanze

(Förenade Målen C-303/99 och C-304/99)

(1999/C 333/27)

Tribunale di Brescia, Terza Sezione Civile, begär genom beslut av den 30 juli 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 12 augusti 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Markfactor s.p.a. samt 2) Apollonio & C. s.p.a. och Ministero delle Finanze beträffande följande fråga:

”Är den bestämmelse i artikel 11.1 i den italienska lagen nr 448 av den 23.12.1998 (GURI nr 302 av den 29.12.1998, ordinarie tillägget) enligt vilken registreringsavgiften (tassa di concessione governativa) skall erläggas med ett årligt schablonbelopp för registrering ’av andra bolagshandlingar’ för vart och ett av åren 1985-1992 och uppgår till 750 000 lire för aktiebolag och till 400 000 lire för bolag med begränsat ansvar, förenlig med gemenskapsrätten och i synnerhet med artiklarna 10 och 12 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 (1)?”

(1) EGT L 249, 3.10.1969, s. 25.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Brescia, Terza Sezione Civile, av den 30 juli 1999 i målet mellan Leglerdata s.p.a. och Ministero delle Finanze

(Mål C-305/99)

(1999/C 333/28)

Tribunale di Brescia, Terza Sezione Civile, begär genom beslut av den 30 juli 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 12 augusti 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Leglerdata s.p.a. och Ministero delle Finanze beträffande följande frågor:

1. Är den bestämmelse i artikel 11.1 i den italienska lagen nr 448 av den 23.12.1998 (GURI nr 302 av den 29.12.1998, ordinarie tillägget) enligt vilken registreringsavgiften (tassa di concessione governativa) skall erläggas med ett årligt schablonbelopp för registrering ”av andra bolagshandlingar” för vart och ett av åren 1985-1992 och uppgår till 750 000 lire för aktiebolag och till 400 000 lire för bolag med begränsat ansvar, förenlig med gemenskapsrätten och i synnerhet med artiklarna 10 och 12 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 (1)?
2. Är den i artikel 11.3 i ovannämnda lag nr 448/98 föreskrivna bestämmelse förenlig med gemenskapsrätten, enligt vilken räknan på belopp som skall återbetalas eftersom de utbetalats med högre belopp än vad som föreskrivs i artikel 11.1 beräknas enligt den lagstadgade räntesats som gäller den dag då lagen träder i kraft (2,5 procent per år), i stället för den räntesats som föreskrivs i artikel 5 med hänvisning till artikel 1 i lag nr 29 av den 26.1.1961 med senare ändringar?

(1) EGT L 249, 3.10.1969, s. 25.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut från Finanzgericht Hamburg av den 29 april 1999 i målet mellan Banque Internationale pour l'Afrique Occidentale S.A. (BIAO) in Liquidation och Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Mål C-306/99)

(1999/C 333/29)

Finanzgericht Hamburg begär genom beslut av den 29 april 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 13 augusti 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Banque Internationale pour l'Afrique Occidentale S.A. (BIAO) in Liquidation och Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg beträffande följande frågor:

I. EG-domstolens behörighet att meddela förhandsavgöranden

Är EG-domstolen enligt artikel 177 i EG-fördraget (EG), gamla lydelsen (artikel 234 EG i den från den 1 maj 1999 gällande lydelsen av Amsterdampfördraget av den 2 oktober 1997 — nya lydelsen —), inte endast behörig att tolka rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (nedan kallat årsbokslutsdirektivet, EGT L 222, 1978; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17), när det råder tvivel om huruvida tillämpningen av den nationella lagstiftningen rörande kapitalassociationers årsredovisning inom handelsområdet (i detta fall 264 §§ i den tyska Handelsgesetzbuch, handelsbalken, nedan kallad HGB) överensstämmer med direktivet, utan även behörig

1. i den mån som den i ingressen till årsbokslutsdirektivet och artikel 2 i detta direktiv föreskrivna principen om "true and fair view" [rättvisande bild] (till skillnad från kapitalassociationer, 264 § andra stycket, 289 § första stycket HGB) inte ingår i den lagtext som motsvarar de delar av innehållet i årsbokslutsdirektivet som införlivats (i detta fall genom den tyska Bilanzrichtlinien-Gesetz, årsredovisningslagen, nedan kallad årsredovisningslagen) med de för alla näringsidkare gällande nationella rättsreglerna om årsredovisning (i detta fall 238 §§ första stycket HGB),

2. i den mån som utgångspunkten för vinstberäkningen när det gäller näringsidkare som upprättar sin årsredovisning enligt den nationella skatterätten (i detta fall 5 § första stycket första meningen i den tyska Einkommensteuergesetz, nedan kallad inkomstskattelagen, jämförd med 8 § första stycket i den tyska Körperschaftsteuergesetz, nedan kallad bolagsskattelagen, och 7 § i den tyska GewerbesteuerGesetz, nedan kallad näringskattelagen) är de handelsrättsliga principerna om god redovisningssed och

a) i den mån som dessa principer regleras i de (genom årsredovisningslagen) harmoniserade föreskrifterna för alla näringsidkare (238 §§ i HGB) eller

b) i den mån som de särskilda föreskrifterna om årsredovisning för kapitalassociationer (264 §§ i HGB) är relevanta,

3. i den mån som den nationella skatterätten i andra avseenden utgår från begrepp och principer i årsredovisningsrättsliga regler inom handelsområdet?

II. Redovisning av kreditrisker

1. Skall en landsrisk (valuta- och transfereringsrisk) redovisas i balansräkningen värdejusterande, nämligen både på tillgångssidan genom avskrivningar på utlandsfordringar (artiklarna 19, 39.1 b-c i årsbokslutsdirektivet, 253 § tredje och fjärde styckena i HGB) och på skuldsidan genom avsättningar (artikel 20.1 i årsbokslutsdirektivet, 249 § första stycket första meningen i HGB), för sådana ansvarsförbindelser på grund av avaler eller garantier för främmande utlandsfordringar (artikel 14 i årsbokslutsdirektivet, 251 § i HGB, "risk subparticipation agreement") som har antecknats under balansräkningen?

2. Är det förenligt med principen om att bokslutsposterna skall värderas var för sig (artikel 31.1 e i årsbokslutsdirektivet, 252 § första stycket tredje punkten i HGB) att alternativt ta hänsyn till risker genom schablonmässiga värdejusteringar respektive -avsättningar i stället för genom strikt individuella värdejusteringar respektive -avsättningar, trots att kreditrisken i det enskilda fallet inte är särskilt stor:

a) Kan den inte akuta utan endast latent kreditvärdighetsrisken redovisas genom en schablonmässig värdejustering inte endast genom en avskrivning på en fordran utan också genom avsättning för en (aval- eller garanti) ansvarsförbindelse?

b) Kan en inte särskilt sannolik landsrisk beaktas genom en schablonmässig värdejustering med utgångspunkt i vilket land det är fråga om (schablonmässig värdejusteringen av enskilda poster) inte endast genom en avskrivning av en fordran utan också genom avsättning för en (aval- eller garanti) ansvarsförbindelse?

3. Kan eller skall landsrisken beräknas med utgångspunkt i egna förbindelser, erfarenheter och informationer eller med hjälp av branschkunskande eller enligt rating-tabeller eller genom en kombination av dessa metoder eller skall den uppskattas på något annat sätt?

4. Får hänsyn tas till en risk även

a) om den redan förelåg då den ifrågavarande affärsförbindelsen ingicks och

b) om den är mångdubbelt större än den vinst eller intäkt som den kan medföra (i detta fall avränta under kortare tid än ett år)?

5. Skall landsrisk och kreditvärdighetsrisk i förekommande fall beaktas parallellt inom ramen för samma kredit genom värdejustering respektive avsättning i ett enda eller separata belopp?

6. Är en kombination av riskpreventioner även tillåten, när den ena risken beräknas individuellt och den andra risken beräknas schablonmässigt?

7. Undviks en dubbel riskprevention på ett ändamålsenligt sätt genom att efter det att man har tagit hänsyn till den ena risken endast lägger det kreditbelopp till grund för beräkningen av den andra återstående risken som matematiskt framkommer vid avdrag av den vidtagna preventionsåtgärden?

III. Värdeupplysning

1. Skall, utöver ordalydelsen av artikel 31.1 c bb i årsbokslutsdirektivet (252 § första stycket fjärde punkten första delen av meningen i HGB) inte endast ökning av risken utan även minskningar av risken beaktas i värdeupplysande riktning?

2. Utgör en amortering mellan balansdagen och dagen för upprättandet av balansräkningen en händelse som (med retroaktiv verkan) ger upplysning om värdet och inte endast en händelse som påverkar värdet som endast har betydelse för amorteringsåret?

3. Är det tillåtet att man i samband med en händelse som ger upplysning om värderingen av risker som är av förhållandevis liten betydelse för den ifrågavarande verksamheten inte fäster den avgörande vikten vid tidsperioden fram till fastställelsen av årsbokslutet utan istället vid vilken dag värderingen av den ifrågavarande balansposten avslutas?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Roma av den 1 juli 1999 i brottmålet mot Armando Caterino

(Mål C-311/99)

(1999/C 333/30)

Tribunale di Roma begär genom beslut av den 1 juli 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 13 augusti 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett